

[Indenrigsministeren.]

sagt, at hvor man bærer sig ad, som man har gjort i Aarhus og, tror jeg, Vejle og benyttet Socialhjælpere i Opsporingsarbejdet, er man fra Ministeriets Side rede til at betale den Udgift, som deraf maatte flyde, og jeg har over for Udvalget — det er ogsaa sagt i Betænkningen — givet Udtryk for, at denne Ordning vilde man fortsætte med. Jeg synes derfor, at Tilhængerne af Tanken om Socialhjælpere har faaet alt det, som i den Forbindelse kan tilkomme dem. Jeg vil meget advare imod selve Tanken om at ansætte Socialhjælpere alene til at deltage i Opsporingsarbejdet. Det vilde gaa, som det ærede Medlem Fru Elin Appel sagde, at man vilde meget hurtigt og meget let finde paa at give dem et kedeligt Navn, og jeg vil ogsaa spørge: Hvor meget tror man, det vil betyde at ansætte en enkelt Socialhjælper til dette Formaal i Ringkøbing Amt, i Hjørring Amt, i Aalborg Amt og i alle de andre vidtstrakte Amter? Jeg tror ikke, det set fra noget Synspunkt vilde være heldigt og rimeligt. Det, der er heldigt og rimeligt, er, at man lader disse Socialhjælpere, som allerede findes, træde ind i Arbejdet og tage det som en Del af det Arbejde, de naturligt udfører.

Det ærede Medlem Hr. Nygaard omtalte Oplysningsarbejdet, og jeg er enig i, at et saadant Arbejde bør foregaa, og jeg er klar til, naar engang Loven bliver vedtaget — det gør den forhaabentlig og i den rette Skikkelse —, at gaa ind i en Forhandling med de Ministerier, der formidler Ungdomsundervisningen, idet jeg er klar over, at et saadant Oplysningsarbejde til Dels maa udføres gennem Ungdomsskolen.

Det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard talte saa om Bestemmelsen i § 15, 2det Stykke, hvori der staar, at den Person, der skal undersøges, har Ret til at kræve sig undersøgt af en Læge af vedkommendes eget Køn, for saa vidt en saadan findes paa Stedet og er villig til at foretage Undersøgelsen. Det ærede Medlem spurgte, om der, hvis der ikke paa Stedet fandtes nogen kvindelig Embedslæge eller visiterende Læge, kunde være Tale om at henvise Patienten til en anden kvindelig Læge. Dertil kan jeg svare ja. Saadanne Henvisninger finder altid Sted.

Jeg skal anbefale de af mig stillede og af et Flertal tiltraadte Ændringsforslag, og jeg skal anbefale at stemme imod samtlige øvrige Ændringsforslag.

Ordføreren (Elin Appel): Som Formand for Udvalget har jeg Grund til at føle

mig endog meget forundret over, at det ærede Medlem Hr. Mogens Fog for det første dukker op som Ordfører og for det andet dukker op med den Indstilling, han her har givet Udtryk for. Jeg refererer ikke Udvalgsforhandlingerne, naar jeg siger, at det ærede Medlem Fru Petra Petersen her i Salen, efter at Betænkningen var afgivet, udtrykkeligt fremhævede over for mig, at hendes Parti, bortset fra det Punkt, hvor det har stillet Ændringsforslag om Socialhjælpere, ønskede at stemme for Loven. Jeg refererer heller ikke Udvalgsforhandlinger, naar jeg siger, at efter at Betænkningen var afgivet, fik vi fra Kontoret at vide, at det teknisk var vanskeligt at lade Kommunerne staa der, hvor de stod i Betænkningen. Der stod, at Udvalgsflertallet, Socialdemokrater, Venstre og Kommuniste, indstillede Lovforslaget til Vedtagelse, og vi fik at vide, at dette var teknisk noget vanskeligt, da Kommunerne havde stillet et enkelt Ændringsforslag. Derfor blev de flyttet ned, hvor de staar nu. Som Udvalgsformand har jeg Ret til at sige, at det vist sjældent er sket, at et Parti, som har givet sin Tilslutning til en Flertalsindstilling, gaar over paa den modsatte Side, og jeg har heller ikke inden Forhandlingen her som Formand for Udvalget faaet nogen som helst Underretning derom.

Det ærede Medlem Fru Erna Sørensen siger, at det ikke er nogen Kunst at behandle Kønssygdomme. Jeg tror ikke, vi kan tage det saa let. Hverken det ærede Medlem eller jeg er naturligvis sagkyndige, men vi er efterhaanden nok ved at blive det efter alt det, vi har hørt af Læger baade fra den ene og fra den anden Side. Det er i alt Fald gaaet op for mig, at en Kunst er det nu alligevel, og det er ogsaa gaaet op for mig, efter hvad vi har hørt, at det bliver vanskeligere og vanskeligere at behandle Kønssygdomme, idet Lægerne siger, at de nemmeste Tilfælde af Kønssygdomme, som man kunde behandle med Tabletkure, efterhaanden ikke er nær saa talrige som de vanskelige. Jeg ved naturligvis ikke, om det er rigtigt, men vi har Lov til at tro, at naar Lægerne siger det, maa det forholde sig saaledes.

Det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard spurgte, hvorfor der kun skulde stilles Krav om Dygtighed, naar Behandlingen foretages af offentlige, visiterende Læger. Ja, det er netop ikke saa tosset, for der, hvor Staten skal betale, maa Staten ogsaa være sikker paa, at det er den dygtigste Behandling, der gives. Naturligvis staar det Patienterne frit for, som jeg sagde før, at tage,